

సూరతుల్ అహ్మఖాఫ్-మక్కీయ. రుకూ-4, ఆయతె(35

బిస్మిల్లా హిర్రహ్మా నిర్రహిం

1. హే-మీమ్. 2. తన్-జీలుల్-కితాబి-మినల్లాహిల్-తజ్జీజిల్-హేకిమ్. 3. మా-ఖలఖే-నన్-సమా-వాతి-వల్-అర్జి వమా-బైనహమా-ఇల్లా-బిల్-హేఖేఖే-వ-అజలిమ్-ముసమ్మన్-వల్లాజీన-కఫరూ-తమ్మా-ఉన్-జేరూ-ముత్తే-రిజూన్. 4. ఖుల్-అరఘతుమ్-మా-తద్-హేన-మిన్-దూనిల్లాహి-అరూనీ-మాజో-ఖలఖూ-మినల్-అర్జి-అమ్-లహమ్-షిర్కున్-ఫిన్-సమావాతి-ఈతూనీ-బి-కితాబిమ్-మిన్-ఖేబ్లి-హాజో-బే-అసారతిమ్-మిన్-ఇల్-మిన్-ఇన్-కున్తుమ్-సాదిఖేన్. 5. వ-మన్-అజల్లు-మిమ్మన్-యద్-హే మిన్-దూనిల్లాహి-మల్-లా-యన్-తజ్జీబు-లహూ-ఇలా-యూమిల్-ఖేయామతి-వహమ్-తన్-దుత్త-ఇహిమ్-గాఫిలూన్. 6. వ ఇజో-హేషిరన్నాసు-కానూ-లహమ్-అత్తే-దాఅన్-వకానూ-బి-ఇబా-దతిహిమ్-కాఫిరీన్. 7. వ-ఇజో-తుత్లా-తలైహిమ్-ఆయాతునా-బయ్యి-నాతిన్-ఖేలల్-లజీన-కఫరూ-లిల్-హేఖే-ఖే-లమ్మా-జూ-అహమ్-హాజో-సిహ్-రుమ్-ముబీన్. 8. అమ్-యఖూ-లూనఫ్-తరాహ-ఖుల్-ఇనిఫ్-త రై -తుహూ-ఫలా-తమ్-లి కూన-లి మినల్లాహి-షైఅన్-హువ-అత్తే-లము-బిమా-తుఫీ-జూన-ఫీహి-కఫా-బిహి-షహీ-దంబైనీ-వ-బైనకుమ్-వ-హువల్-గఫూరు-రహీమ్.

الْحَاف ۵۰۳ ۳۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ①

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ ② قُلْ أَرَأَيْتُمْ

مَتَاعُ عُونٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ أُرْوَى مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ③ أَيْتُونِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ④ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ⑤ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ⑥ وَإِذَا اسْتُلِيَ عَلَيْهِمُ اتِّتَابُ بَيِّنَاتٍ

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ⑦ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَكُونُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئاً ⑧ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْكِرُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ

شَهِيدًا ابْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑨

منزل

సూరయె అహ్మఖాఫ్ 46. మక్కీ 35 వాక్యములు

అమితదయగలవాడును ప్రేమించు వాడునగు అల్లా: పేర.

1. హామీమ్. 2. ఈ గ్రంథము సర్వశక్తుఁడును వివేచనాపరుఁడునగు దేవుఁడు పంపినది. 3. మేము ఆకాశములను భూమిని వాని మధ్యనున్న దానిని ప్రయోజనమునకుఁగాను ఒక నియమిత కాలము వఱకు పుట్టించియున్నాము. మఱియు అవిశ్వాసులు ఎద్దానిఁ గూర్చి భయపెట్టఁబడుచున్నారో అద్దాని నుండి ముఖము త్రిప్పుకొని పోవుచున్నారు. (మఱి పోవుచున్నారు.) 4. సరే మీరు దేవుని వదలి ప్రార్థించునట్టి వారలు భూమిలో నెద్ది పుట్టించిరో లేదా వారికి ఆకాశములలో నేదైన భాగమున్నచో నాకుఁజూపుడు. మీరు సత్యవంతులే అయినచో దీనికి ముందున్న ఏదైన గ్రంథమును లేదా పారంపర్యముగా వచ్చుచున్న ఏదైన విద్యాసంబంధమైన విషయమును నా యెద్దకు తీసికొని రండు అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 5. మఱియు దేవుని వదలి పునరుత్థాన దినము వఱకును ప్రార్థనను వినఁజాలనట్టి వారిని ప్రార్థించునట్టి వారి కంటె నెక్కుడు దారి తప్పిన వారెవరు గలరు! మఱి వారికి వీరు ప్రార్థించునది కూడా తెలియదు. 6. మఱియు జనులు సమకూడునపుడు వారు వీరి శత్రువు లగుదురు. మఱి వారు వీరి ప్రార్థనను గూర్చి తిరస్కరింతురు. 7. మఱియు మా సృష్టమైన వాక్యములు పరించి వీరికి వినిపింపబడునపుడు సత్యము తమ యెద్దకు వచ్చినపుడు తిరస్కరించునట్టి జనులు సత్యమును గూర్చి ఇది సృష్టమైన జాలవిద్య అని పలుకుదురు. 8. ఏమి (ముహమ్మదు) దీనిని (ఖురానును) కల్పించుకొన్నాడు అని వీరు పలుకుచున్నారా! “నేను దీనిని సొంతముగా కల్పించుకొనియుంటి నేని మీరు నన్ను దేవుని నుండి కొంచెమైనను రక్షింపఁజాలరు. మఱియు మీరు కల్పించు మాటలు దేవునికి బాగుగఁ దెలియును. నాకును మీకును మధ్య దేవుడే సాక్షిగా చాలును. మఱియు ఆతఁడే క్షమించువాఁడును దయగలవాఁడును” అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము.

9. ఖుల్-మాకున్తు-బిద్ తమ్-మినర్-రుసులి-వమా-అద్రి-మా-యుఫ్తలు-బీ-వలా-బికుమ్-ఇన్-అత్-తబి-డ-ఇల్లా-మాయూహ్-ఇలయ్య-వమా-అన-ఇల్లా-నజీరుమ్-ముబీన్ 10. ఖుల్-అర-ఇతుమ్-ఇన్-కాన-మిన్-ఇన్-దిల్లాహి-వ-కఫర్తుమ్-బిహి-వ-షహిద-షాహిదుమ్-మిస్-బసి-ఇస్లా-ఈల-తేలా-మిన్-లిహి-ఫ-అమన-వన్-తక్-బర్-తుమ్-ఇన్నల్లాహ్-లా-యహ్-దిల్-ఖేమజ్-జాలిమీన్. 11. వ-ఖాలల్-లజీన-కఫరా-లిల్లజీన-అమనూ-లొకాన-ఖైరమ్-మా-సబఖూనా-ఇలైహి-వ-ఇజ్-లమ్-యహ్-తదూ-బిహి-ఫ-న-యఖూలాన-హజ్-ఇఫకున్-ఖేదీమ్. 12. వ-మిన్-ఖేబ్-లిహి-కితాబు-మూసా-ఇమా-మన్-వ-రహ్మతన్-వ-హజ్-కితాబుమ్-ముసేద్ది-ఖుల్-లిసానన్-తరబీ-యల్-లి-యున్-జే-రల్లజీన-జలమూ-వ-బుష్లా-లిల్-ముహ్సినీన్. 13. ఇన్నల్లజీన-ఖాలూ-రబ్బున్నల్లాహ్-సుమ్మన్-తఖేమూ-ఫలా-ఖేవున్-తలైహిమ్-వలా-హమ్-యహ్-జేనూన్. 14. ఉలాఇక-అన్హబుల్-జన్నతి-ఖాలిదీన-ఫిహ్-జజ్-అమ్-బిమా-కానూ-యత్-హులాన్. 15. వ-వన్-సైనల్-ఇన్సాన-బి-వాలిదైహి ఇహ్సానన్-హేమలత్హ-ఉమ్మూహ్-కుర్-హన్-వ-వజ్-తత్హ-కుర్హన్-వ-హేమ్-లుహ-వ-ఫిసేలు-హ-నలా-నూన-షహ్-రన్-హేత్తా-ఇజ్-బలగ-అమద్దహ్-వ-బలగ-అర్-బ ఈన-సనత్-ఖాల-రబ్బి-బై-జేత్-అన్అమ్-కుర-నిత్-మత-కల్లతి-తేన్అమ్త-అలయ్య-తేలావాలి దయ్య, వఅన్తేత్తమల-సేలిహేన్-తర్జాహ, వ-అన్లిహ్-లీ-ఫి-జేద్రియతి-ఇన్నీ-తుబ్తు-ఇలైక-వ-ఇన్నీ-మినల్-ముస్లిమీన్.

الاحقاف

504

حُم

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَاعٍ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ
إِنْ أَتَيْتُمُ إِلَّا مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنَّمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ① قُلْ أَرَأَيْتُمْ
إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي
إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ قَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ② وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ ③
وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ
لِسَانًا عَرَبِيًّا لِنَبِيِّ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنَّهُ وَيُسْرَى لِلْمُحْسِنِينَ ④ إِنْ
الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْأَمُوا فَاَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ⑤ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ⑥ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ
أَشَدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنِيتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ⑦

مَزَل

9. “నేను క్రొత్తగా వచ్చిన ప్రవక్తను గాను. నా విషయమును మీ విషయమును ఏమి చేయఁబడునో నాకుఁ దెలియదు. నా యొద్దకు వచ్చిన దేవుని సందేశమును మాత్రము నేను అనుసరింతును. మఱియు నేను స్పష్టముగా భయపెట్టువాఁడను మాత్రము” అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 10. “సరే! ఈ ఖురాను దేవుని యొద్ద నుండి వచ్చియుండినచో మఱి మీరు దానిని తిరస్కరించినచో మఱి ఇస్రాయిలయులలో నొకఁడు ఇట్టి గ్రంథమును గూర్చి సాక్ష్యముపలికి విశ్వసించినచో మఱి మీరు గర్వము చేసినచో (మికంటె నెక్కుడు అన్యాయస్థుఁడు ఎవఁడు గలఁడు!) మీరే తెలుపుఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు అన్యాయస్థులకు మార్గము నొసంగఁడు” అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 11. మఱియు అవిశ్వాసులు “ఖురాను మేలే అయియుండినచో ఈ ముసల్మానులు మా కంటె ముందు దానివైపునకు పోయియుండరు” అని విశ్వాసుల విషయము పలుకుచున్నారు. మఱియు వీరు ఖురాను వలన సన్మార్గమునకు రానపుడు ఇది చాలా పాత అబద్ధమున్నది అని పలుకుదురు. 12. మఱియు ఈ ఖురానునకు ముందు మూసా గ్రంథము మార్గదర్శకముగాను కృపగా నుండెను. మఱియు ఈ గ్రంథము సత్యపరచునదిగాను దుర్మార్గులైన వారిని భయపెట్టునదిగాను సన్మార్గులకు సువార్తనిచ్చునదిగాను అరబీ భాషలో నున్నది. 13. ఎవరు మా ప్రభువు దేవుఁడు అని పలికి స్థిరముగా యుండిరో వారి కేలాంటి భయము గాని దుఃఖము గాని లేదు. 14. వీరు స్వర్గనివాసులు. అందు వారు శాశ్వతముగా నుందురు. ఇది వారు చేయుచున్న కర్మములకుఁగాను ప్రతిఫలము. 15. మఱియు మానవుఁడు తన తల్లిదండ్రులకు నుపకారము చేయవలెనని మేము ఆజ్ఞాపించితిమి. వాని తల్లి వానిని చాలా కష్టముతో గర్భములో మోసెను. మఱియు వానిని చాల కష్టముతో కనెను. మఱియు వానిని గర్భములో భరించుట మఱి వాని పాలు విడిపించుట ముప్పదినెలలు. తుదకువాఁడు తన యౌవనమును పొందుచున్నాఁడు. మఱి నలువది సంవత్సరముల వయస్సు పొందుచున్నాఁడు. అప్పుడు “ఓ నా ప్రభువా! నాకును నా తల్లిదండ్రులకును నీవు చేసిన మేలునకుఁగాను నేను కృతజ్ఞత సలుపునట్లును నీకు ప్రియమైన సత్కార్యములు చేయునట్లును నాకు బుద్ధి ననుగ్రహింపుము. మఱియు నా కొఱకు నా సంతానమును మంచిదిగాఁ జేయుము. మఱియు నీతో మాపణ కోరుచున్నాను. మఱియు నీకు నేను విధేయుఁడను” అని పలుకును.

16. ఉలాఇ-కల్లజీన-నత-ఖబ్బలు-తన్హమ్-అహ్సన-మా-తమిలూ-వ-నత-జావజ్-తన్-సయ్యి-అతిహిమ్-ఫీ-అన్ హాబిల్-జన్నతి-వత్-దన్-సేద్-ఖిల్-లజీ-కానూ-యూ-తదూన్. 17. వల్లజీ-ఖాల-లి-వాలి-దైహి-ఉఫ్-ఫిల్-లకుమా-అ-తజ్దా-నినీ-అన్-ఉఖ్-రజ-వఖేద్-ఖలతిల్-ఖురూను-మిన్-ఖేబ్-వ-హుమా-యన్-తగీ-సానిల్లాహ్ వైలక-అమిన్-ఇన్న-వత్-దల్లాహి-హాఖ్-ఖున్-ఫ-యఖాలు-మా-హజ్జ-ఇల్లా-అసా-తీరుల్-అవ్వలీన్. 18. ఉలాఇ-కల్లజీన-హాఖ్-ఖ-తలై హి ముల్-ఖాలు-ఫీ-ఉమమిన్-ఖేద్-ఖలత్-మిన్-ఖేబ్-లిహిమ్-మిన్-జిన్-వల్-ఇనీ-ఇన్నహమ్-కానూ-ఖాసిరీన్. 19. వ-లి-కుల్లిన-దరజాతుమ్-మిమ్మా-తమిలూ-వలి-యవఫ్-ఫి-యహమ్-అత్-మాలహమ్-వహమ్-లా-యుజ్-లమూన్. 20. వ-యూమ్-యుత్-రజుల్-లజీన-కఫరా-తలన్నారి-అజ్-హబ్తుమ్-తయ్యి-బాతికుమ్-ఫీ-హేయా-తికుముద్-దున్యా-వన్తమ్-తత్-తుమ్-బిహ-ఫల్-యూమ్-తుజ్-జాన-తజ్జబల్-హూని-బిమా-కున్తుమ్-తన్-తక్-బిరూన-ఫిల్-అరిజి బిగ్గెరిల్-హాఖ్-ఖ-వ-బిమా-కున్తుమ్-తఫ్-సుఖూన్. 21. వజ్-కుర్-అఖా-తదిన-ఇ-జ్జేఅన్-జెర-ఖామహా-బిల్-అహ్-ఖాఫి వ-ఖేద్-ఖలతిన్-సుజేరు-మింబైని-యదైహి-వ-మిన్-ఖల్-ఫిహి-అల్లా-తత్బుదూ-ఇల్-లల్లాహ్-ఇన్నీ-అఖాఫు-తలైకుమ్-తజ్జబ-యూమిన్-తజీమ్. 22. ఖాలూ-అజీతనా-లి-తాఫికనా-తన్-ఆలిహతినా-ఫాతినా-బిమా-త ఇదునా-ఇన్-కున్త-మిన్-సే-నాదిఖీన్

الاحقاف

505

హామీమ్

أُولَئِكَ الَّذِينَ تَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يَعْتَدُونَ ۚ وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا إِلَهُيَ لَقَمْتُ أَكْفَامًا مِمَّا يَدْعُونِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي ۚ وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۚ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرٍ ذَخَرْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْغَنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَائِرِينَ ۚ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا أُولَئِكَ فِيهِمْ أَعْمَالُهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ۚ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ لَكُمْ طَبِيعٌ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَعْتَمْتُمْ بِهَا ۖ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِهَا كُنْتُمْ تَقْسِفُونَ ۚ وَإِذْ كُنَّا نَا خَالِدًا إِذْ نَذَرْنَا قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّجُومُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِمْ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۚ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِلنَّافِكِنَا عَنْ إِلَهَتِنَا ۖ قَالُوا بَلَىٰ تَعْبُدُونَ أَنْ كُنْتُمْ مِنَ الظَّالِمِينَ ۚ

منزل

16. మేము ఇట్టివారి సత్కార్యములను అంగీకరింతుము. మఱి వారి పాపములను క్షమింతుము. (వారు) స్వర్గనివాసులలో నుందురు. ఇదంతయు వారితోఁ జేయబడుచున్న సత్యమైన వాగ్దానము వలన నున్నది. 17. మఱివఁడు తన తల్లిదండ్రులతో “ఛీ! పొండు. ఏమి నేను గోరి నుండి తీయఁబడుదును అని మీరు నాతో వాగ్దానము చేయుచున్నారు! మఱి నాకంటె ముందు అనేక జాతులవారు గడచియున్నారు” అని పలికెనో వానిఁగూర్చి వాని తల్లిదండ్రులు దేవునితో మొఱలుపెట్టుకొనుచు “ఓరి (కుమారా!) నీ పాడుగాను! నీవు విశ్వసింపుము. దేవుని వాగ్దానము సత్యము” అని వారితో పలుకఁగా ఇవి పూర్వము నుండి వచ్చుచున్న ప్రమాణము లేని మాటలు మాత్రమే” అని వాఁడు పలికెను. 18. ఇట్టివారల విషయము కూడ వారికి ముందు గడచియున్న జిన్నాతులను గూర్చియు మానవులఁగూర్చియు ఉన్న దేవుని వాక్కు స్థిరమాయెను. తప్పక వీరందఱును నష్టములో పడినవారలైరి. 19. మఱియు ప్రతి జాతివారికిని వారి వారి కర్మములకుఁ దగినట్లు వేర్వేరు పదవులు గలవు. మఱియు వీరి కర్మల ప్రతిఫలము సంపూర్ణముగా నొసంగబడుటకుఁగాను (పదవులు నియమింపఁబడినవి.) మఱియు వారి కేలాంటి అన్యాయము జరుగదు. 20. మఱియు అవిశ్వాసులు నరకము యొద్దకు తేబడు దినమునందు మీరు మీ యిహలోక జీవితములో మీ సౌఖ్యములను పొందితిరి. మఱి వానిని బాగుగా ననుభవించితిరి. కావున మీరు అన్యాయముగా భూమిలో గర్వమువహించి యున్నందులకును మీరు అవిధేయులుగా నున్నందులకును ఈ దినము మీకు చాల అవమానకరమైన శిక్ష కలుగును (అని వారితోఁ జెప్పఁబడును.) 21 మఱియు నీవు ఆదు సహోదరుని విషయము (వారికి) తెలుపుము. ఒరఁగిన ఇసుక తిన్నలుండు చోటున నుండిన ఒక కులము వారిని “మీరు దేవుని తప్ప నితరులను ఆరాధింపకుఁడు. మీకు గొప్ప దినమునందలి శిక్ష గలుగును అని నాకు భయము గలదు” అని ఆతఁడు భయపెట్టెను. మఱి ఆతనికి పూర్వమును తరువాతను భయపెట్టువారలు అనేకులు గడచియున్నారు, 22. (అప్పుడు) “ఏమి! నీవు మమ్ము మా దైవముల నుండి మరలించుటకుఁగాను మా యొద్దకు వచ్చితివా! అటులైన నీవు సత్యవంతుఁడవే అయినచో నీవు మాతో వాగ్దానము చేయునది మాపై పడునట్లు చేయుము” అని వారు పలుకసాగిరి.

23. ఖాల-ఇన్న-మల్-ఇల్లు-జేన్దల్లాహి-వ-ఉబల్లిగు-కుమ్-మా-ఉర్-సిల్తు-బిహీ-వలాకిన్నీ-అరాకుమ్-ఖోమన్-తజ్-హలాన్. 24. ఫలమ్మా-రబ్బహ-తరిజమ్-మున్-తఖ్ బిల-బె-ది-యతిహిమ్-ఖాలా-హజ్-తరిజమ్-ముమ్-తెరునా-బల్-హవ-మన్-తత్-జల్-తుమ్-బిహీ-రిహోన్-ఫీ హ-తజ్బున్-అలీమ్. 25. తుదమ్మిరు-కుల్ల-పై ఇమ్-బి-అమరి-రబ్బహ-ఫ-అసేబహ్-లా-యురా-ఇల్లా-మసా-కినుహమ్-కజ్జాలిక-నజ్-జేల్-ఖోమల్-ముజ్-రిమీన్. 26. వలఖేద్-మక్-కన్నాహమ్-ఫీమా-ఇమ్-మక్-కన్నాకుమ్-ఫీహి-వ-జ-తేల్లా-లహమ్-నమ్-తన్-వ-అబ్-సారన్-వఅఫ్-ఇదతన్-ఫమా-అగ్గా-తేన్-హమ్-సమ్-ఉహమ్-వలా-అబ్-సారుహమ్-వలా-అఫ్-ఇదతు-హమ్-మిన్-పైఇన్-ఇజ్-కానూ యజ్-హేదూన-బి-అయాతిల్లాహి-వహేఖే-బిహిమ్-మాకానూ-బిహి-యన్-తహజ్జేహ్. 27. వల-ఖేద్-అహ్-లక్నా-మా-హాలకుమ్-మినల్-ఖురా-వ-సరఫ్-నల్-అయాతి-ల-తల్లహమ్-యర్-జిహ్. 28. ఫలాలా-ననేర-హముల్-లజ్జీ-నత్ తఖజ్జా-మిన్-దూనిల్లాహి. ఖుర్బానన్-అలి-హతన్-బల్-జల్లా-తేన్హమ్-వ-జ్జాలిక-ఇఫ్-కుహమ్-వమా-కానూ-యఫ్-తరూన్. 29. వఇజ్-సేరఫ్-ఇలైక-సఫరమ్-మినల్-జిన్ని-యన్-తమి-హ్-నల్-ఖుర్ఆన-ఫలమ్మా-హజ్ రూహ-ఖాలా-అన్సేతూ-ఫలమ్మా-ఖుజియ-వల్లా-ఇలా-ఖోమిహిమ్-మున్-జేరీన్.

الإحاف

٥٠٦

الح

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۖ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَ لَهَذَا عَارِضٌ مُّطْرِنًا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رُبِّكُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ تَذَرُهُمْ كَلَّ شَيْءٌ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبِرْ ۚ لَا يَرَى إِلَّا أَسْكَتَهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۖ وَلَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ إِذْ أَنْزَلَ فِيهِ الْفُرْقَانَ ۖ وَلَقَدْ كَفَرَ بَعْضُ النَّاسِ مِنْ قَوْمِهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَعَاءَ وَابْصَارًا ۖ وَآفِئَةً قَبْلِهَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَعُهُمْ ۖ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفِيدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ۖ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۖ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الْكَافِرِينَ ۖ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ ۖ وَذَلِكَ أَفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ۖ وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَافِرًا مِنَ الْيَتِيمِ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ ۖ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا ۖ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ۖ

مزل

23. సర్వము దేవునికే తెలియును. మఱి నా చేత నిచ్చి పంపినదానినే మీకు అందఁజేయుచున్నాను. కాని మీరు మూఢత్వము చేయు జనులుగా నాకు కనఁబడుచున్నారు” అని ప్రవక్త పలికెను. 24. ఆ పిదప వారు మేఘమును వారి లోయల వైపునకు వచ్చుట చూచి యిది మాకుఁగాను వర్షించు మేఘము అని పలుకసాగిరి. అట్లుకాదు. ఇది మీరు దేనికిగాను తొందఱ చేయుచుంటిరో ఆ శిక్షయే యిది. ఇది తుపానుగాలి. అందు దుఃఖకరమైన శిక్ష గలదు. 25. అది తన ప్రభువు సెలవుచే ప్రతివస్తువును నిర్మూలించును. ఆ పిదప వారి యిండ్లు తప్ప నెద్దియును కనఁబడకుండ వారునాశముపొందిరి. ఇట్లు మేము పాపాత్ములను శిక్షించుచున్నారము. 26. మఱియు మేము మీకు శక్తి నొసంగనియట్టి వస్తువులపై వారికి శక్తి నొసంగియుంటిమి. మఱియు మేము వారికి చెవులును కన్నులును హృదయములును ఒసంగియుంటిమి. మరల వారు దేవుని వాక్యములను తిరస్కరించుచుండినందువలన వారి చెవులును వారి కన్నులును వారి హృదయములను వారి కేమియు పనికి రాలేదు. మఱియు ఎద్దాని విషయము వారు పరిహాసములాడుచుండిరో అది వారిని క్రమ్ముకొనెను. 27. మఱియు మేము మీకు చుట్టుపట్ల నున్న పురములను నాశము చేసి యున్నాము. మఱియు వారు మానుకొనుటకుఁగాను మా సూచనలు వారికిఁ దెలిపితిమి. 28. మరల వారు దేవుని సాన్నిధ్యము పొందుటకు వారు కల్పించుకొని యున్న వారి దైవములు వారికేల సహాయము చేయలేదు. అట్లు కాదు వారు (దైవములు) వారి నుండి మఱుఁగుపడిపోయిరి. మరి ఇది వారి అసత్యమును వారు కల్పించుకొన్న కల్పితము. 29. మఱియు మేము జిన్నాతులలో నొక సమూహమును నీ యొద్దకు తీసికొని వచ్చితిమి. వారు ఖురానును వినసాగిరి. మరల వారు ఖురాను యొద్దకు (వినుటకు) వచ్చి చేరినపుడు నిశ్శబ్దముగా నుండుఁడు అని ఒకరితో నొకరు పలికిరి. ఆ పిదప ఖురాను పఠనము పూర్తియైన పిదప తమ జాతి వారికి భయబోధనిచ్చుటకుఁగాను వారి యొద్దకు మరలిపోయిరి.

30. ఖోలూ-యా-ఖోమనా-ఇన్నా-సమిత్తేనా-కితాబన్ ఉన్ జేల-మింబత్తేది-మూసా-మున్నేద్ది-ఖల్-లిమా-బై న-యదైహి-యహ్దీ-ఇలల్ హోఖ్-ఖి-వ ఇలా-తరీఖిమ్-మున్-తఖీమ్. 31. యా-ఖోమనా-అజిబూ-దా-ఇ-యల్లాహి-వ-అమినూ-బిహి-యగ్గిఫిర్-లకుమ్-మిన్-జోనూబికుమ్-వ-యుజిర్-కుమ్-మిన్-తజాబిన్-అలీమ్. 32. వమల్-లా-యుజిబ్-దాఇ-యల్లాహి-ఫలై న-బి-ముత్త-జి-జేన్-ఫిల్-అర్జి-వలై న-లహూ-మిన్-దూనిహి-బెలి-యాఉ-ఉలాఇక-ఫి-జలా-లిమ్-మువీన్. 33. అవ-లమ్-యరౌ-అన్నల్లా-హల్-లజ్జే-ఖల-ఖన్-సమావతి-వల్-అర్-జ-వలమ్-యత్తయ-బి-ఖల్-ఖి-హిన్న-బి-ఖోదిర్-తేలా-అన్-యహ్-యియల్-మూతా-బలా-ఇన్నహూ-తేలా-కుల్లి-పై ఇన్-ఖేదీర్. 34. వ-యోమ-యుత్త-రజుల్-లజ్జేన-కఫరూ-తేలన్నారి-అలై న-హజో-బిల్-హోఖ్-ఖి-ఖోలూ-బలా-వరబ్బినా-ఖోల-ఫ-జో-ఖుల్-తేజాబ-బిమా-కున్తుమ్-తక్-పురూన్. 35. ఫన్బిర్-కమా-నబర-ఉలుల్-తేజేమి-మిన్-రుసులి-వలా-తన్-తత్త-జిల్-లహూమ్-క-అన్నహూమ్-యోమ-యరౌ న-మా-యూతేదూన-లమ్-యల్-బసూ-ఇల్లా-సాఅతమ్-మిన్-నహరిన్-బలాగున్-ఫహల్-యుహాలకు-ఇల్లల్-ఖోముల్-ఫాసిఖాన్.

సూరయే ముహమ్మద్ మదనీ, రుకూ-4, ఆయతే-38

బిస్మిల్లా-హిత్తహ్-నిత్తహ్

1. అల్లజేన-కఫరూ-వ-నేద్దూ-తేన్-సబీ-లిల్లాహి-అజల్ల-అత్త-మాలహూమ్.

٢٦ حم
5-4
٢٦ حم

قَالُوا يَقَوْمُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا
 لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ يَقَوْمًا
 أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيَجْزِيَكُمْ
 مِنْ عَذَابٍ إِلِيمٍ ۝ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي
 الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝
 أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ
 بِخَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُمْسِكَ السَّاعَةَ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
 وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا
 بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ فَاصْبِرْ
 كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعِزِّ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ
 يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَتْ أُولَٰئِكَ إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ۚ
 بَلَّغْ فَعَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ۝
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْطَنُوا عَنِّي سَبِيلَ اللَّهِ ۚ إِنَّهُمْ أَعْمَاهُمْ ۝
 منزل

30. “ఓ మా జాతివారలార! మూసా పిదప వచ్చిన గ్రంథమును మేము విని వచ్చినారము. అది తనకు పూర్వమున్న అన్ని దేవ గ్రంథములను సత్యపఱచుచున్నది. సత్యమతమును సన్మార్గమును చూపించుచున్నది. 31. ఓ మా సహోదరులార! దేవుని వైపునకు పిలుచువాని మాటవినుడు. మఱియు ఆతనిని విశ్వసించుడు. దేవుడు మీ పాపములను క్షమించును. మఱియు దుఃఖకరమైన బాధనుండి మిమ్మురక్షించును. 32. మఱివఁడు దేవుని వైపు పిలుచు వాని మాట వినఁడో వాడు భూమిలో పాతిపోయి దేవునిని లొంగజేయలేడు మఱియు దేవుడు. తప్ప వానికి సహాయము చేయువాడెవఁడును లేడు. ఇట్టివారలు సృష్టమైన దుర్మార్గములో పడియున్నవారలు” అని పలికిరి. 33. ఏమి ఏ దేవుడు ఆకాశములను భూమిని సృష్టించి వానిని పుట్టించుటలో అలసిపోలేదో అట్టివాడు మృతులను తిరిగి బ్రతికించుటకు శక్తిగలిగియున్నాడు అని వారు తెలిసికొనలేదా! ఎందులకు లేదు. అతఁడు ప్రతి విషయముపై శక్తిగలవాడు. 34. మఱియు అవిశ్వాసులు నరకముయొద్దకు తేబడుదినమునందు ఏమి ఇది (నరకము) నిజముకాదా? (అని వారు ప్రశ్నింపబడుదురు.) మా ప్రభువు సాక్షి! ఎందులకు కాదు అని పలుకుదురు. “మీరు తిరస్కరించుచున్నదానికిఁగాను బాధ రుచి చూడుడు” అని వారితో దేవుడు పలుకును 35. కావున ధైర్యముగల యితర ప్రవక్తలు సహించియున్నట్లు నీవును సహించియుండుము. వారి విషయము తొందఱ చేయకుము. వీరితో వాగ్దానము చేయఁబడుచున్న దానిని వీరు చూచునపుడు వారు ఒక దినములోని ఒక గడియ మాత్రముండిరి అని వారికి తోచును. ఇది సందేశము అందఁజేయుటయైయున్నది. కావున ఇరక అవిధేయులగుజనులే నాశము పొందుదురు.

సూరయే ముహమ్మద్ 47. మదనీ 38 వాక్యములు.

అమిత దయగలవాడును ప్రేమించువాడునగు అల్లా:పేర

1. ఎవరు తిరస్కరించి యితరులను దేవుని మార్గమునుండి ఆటంకపఱచిరో దేవుడు వారి కర్మములను వృథాచేసివేసెను.